

ŽURNALISTŲ ETIKOS INSPEKTORIUS

SPRENDIMAS

DĖL PUBLIKACIJOJE „SENELIŲ ROJUS“ – DARBUOTOJŲ PRAGARAS: BUVUSI SLAUGĖ IŠKLOJO, KAS DEDASI ĮSTAIGOS VIDUJE“ (WWW.15MIN.LT, 2016-11-29) PASKELBTOS INFORMACIJOS

2017 m. liepos 25 d. Nr. (SK-35) SPR–81
Vilnius

Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnyba gavo VšĮ „Senelių rojus“, atstovaujamos direktorės K. J., (toliau – Pareiškėja) skundą dėl publikacijoje „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklojo, kas dedasi įstaigos viduje“ (www.15min.lt, 2016-11-29) paskelbtos informacijos.

Skunde nurodoma, jog publikacijos pavadinimas „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklojo, kas dedasi įstaigos viduje“ yra klaidinantis, neatitinkantis tikrovės, parodo autoriaus tendencingumą. Jame pateiktas vertinimas ir palyginimas visuomenei sudaro nuomonę, kad visos darbuotojos skundžiasi darbu įmonėje. Publikacijoje pateikiama melaginga informacija, kad tai yra „darbuotojų pragaras“, t. y. nurodant žodį – „darbuotojų“ – daugiskaitą, kai į žurnalistę kreipėsi tik viena darbuotoja V. P., kuri buvo atleista už pasikartojančius darbo drausmės pažeidimus, kuriuos pripažino ir teismas. Be to, publikacijoje yra iškraipoma besiskundžiančios darbuotojos V. P. pareigybė, pateikiama melaginga informacija apie jos einamas pareigas – ji ėjo pagalbinės darbuotojos pareigas.

Pareiškėja skunde nurodo, jog publikacijos teiginys „<...>Plyšus kantrybei dėl išnaudojimo Kauno rajono VšĮ „Senelių rojus“, kaunietė V. P. nusprendė išeiti iš darbo. Tačiau vietoj draugiško atsisveikinimo ji tikina sulaukusi darbdavio keršto <...>“ – iškreipia faktus, nes darbuotoja V. P. buvo atleista iš darbo už besikartojančius darbo drausmės pažeidimus, pravaikštas. Darbuotojai nuolat pažeidinėjant darbo drausmę buvo nustatyti darbo drausmės pažeidimai. Teismas pripažino, kad V. P. atleista teisėtai ir pagrįstai, tad nurodant tokius teiginius, kaip „darbdavio keršto“ yra iškraipomi faktai ir kenkiama Pareiškėjos reputacijai. Teiginyje „Paaiškėjo, jog ši įstaiga apskritai neturėjo teisės verstis senelių slauga.“ – yra skleidžiama melaginga informacija. Pareiškėjai nuo 2014 m. gegužės 16 d. yra išduota licencija verstis slaugos – bendrosios praktikos slauga. 2014 m. gegužės 26 d. Pareiškėjai yra išduota licencija teikti institucinę globą (trumpalaikę, ilgalaikę) senyvo amžiaus asmenims. Ir šiuo metu Pareiškėja vykdo veiklą pagal galiojančias licencijas. Publikacijoje skleidžiant aukščiau nurodytą teiginį yra pateikiama melaginga informacija, iškraipomi faktai.

Pareiškėjos teigimu, publikacijoje taip pat paskleisti tikrovės neatitinkantys ir jos reputaciją žeminantys teiginiai: „<...> Per tą laiką moteris užfiksavo ne vieną darbo organizavimo bei elgesio su slaugos namų gyventojais pažeidimą <...>“; „<...> Tekdavo dirbti darbus, kurių, kaip ne kvalifikuota darbuotoja, negalėjau dirbti: perrišdavau žaizdas, dalindavau senoliams vaistus, o tai galėdavo daryti tik bendrosios praktikos slaugytoja, kuri per abu įstaigos padalinius – Vaišvydavoje ir Amaliuose — buvo tik viena <...>“. Darbuotoja V. P. paskleidė diskredituojančią informaciją, neatitinkančią tikrovės, nes Pareiškėjos patvirtintos darbo tvarkos taisyklės, pareigybiniai pagalbinio darbuotojo nuostatai neleidžia atlikti nurodomų darbų, tai yra V. P. šmeižtas. Darbuotoja, skleisdama informaciją, kad pas Pareiškėja

„buvo tik viena“ bendrosios praktikos slaugytoja skleidžia melagingą, neparemtą jokiais faktais, tikrovės neatitinkančią informaciją, kuri diskredituoja ir žemina Pareiškėjos dalykinę reputaciją, kadangi pas Pareiškėją tuo metu dirbo trys bendrosios praktikos slaugytojos. Teiginys: „Be to, įstaiga neturėjo procedūrinio kabineto – vaistai buvo laikomi spintelėje po televizoriumi, o ir pietų pertraukai skirtą valandą atskaitydavo – niekur neišeidavau, nes viena dirbdavau, – problemas ėmė dėstyti moteris“ – neatitinka tikrovės. Pareiškėja nurodė, jog turi procedūrinį kabinetą, tai patvirtina ir išduota licencija verstis bendrosios praktikos slauga, kuriai yra privalomas procedūrinis kabinetas. Pareiškėjai 2014-05-08 yra išduotas leidimas higienos pasas Nr. 9-0397 (6) vykdyti bendrosios praktikos slaugos veiklą. Pagal įmonės darbo tvarkos taisyklės, darbuotojams nėra draudžiama palikti darbo vietą pietų pertraukų metu.

Skunde nurodoma, jog publikacijos pastraipoje „Nakčiai likdavo vienas darbuotojas“ paskleisti tikrovės neatitinkantys ir Pareiškėjos reputacijai kenkiantys teiginiai: „<...> kurių norma nuolat buvo viršijama (vietoj 45 gyveno 51), suduoti jiems vaistus <...> bet ir išplauti kambarius, palovius, išvalyti spinteles. Ir visa tai buvo daroma tuomet, kai senoliai bandydavo užmigti. <...> „Valymui visad trūkdavo švarių skudurų, cheminių medžiagų, o pirštines dienai teduodavo vienas. Su tomis pačiomis ir užpakalius valyk, ir sumuštinis tepk, ir kambarius plauk. Tekdavo skolintis, pirkti iš savų pinigų. Beje, pačios virdavome <...>“. – paskleista Pareiškėją diskredituojanti, neatitinkanti tikrovės informacija. Gyventojų norma nėra viršijama. Įmonės darbo tvarkos taisyklėse (su kuriomis pasirašytinai buvo supažindinta V. P.) yra draudžiama naktimis plauti gyventojų kambarius, trukdyti jų ramybę ir poilsį. Visa skleidžiama informacija prieštarauja Pareiškėjos nustatytai vidaus tvarkai, yra išgalvota, siekiant apšmeižti Pareiškėją, siekiant suteršti jos reputaciją.

Pastraipos teiginys: „<...> lifto niekas neįrengė. Nežinau, kas dėtusi kilus gaisrui. Neišmesį juk žmonių pro langą“, – teigė V. P. Šie teiginiai visuomenėje formuoja nuomonę, kad kilus gaisrui, nesant lifto nebus galimybių išgelbėti pas Pareiškėją gyvenančių žmonių. Tuo yra akivaizdžiai iškrepiama situacija, kadangi priešgaisrinės taisyklės gaisro atveju reikalauja pirmoje eilėje išjungti elektrą, draudžiama naudotis liftais, keltuvais. Evakuacija yra vykdoma naudojantis priešgaisrinėmis laiptinėmis. Be to, Pareiškėja pažymėjo, kad priešgaisrinės tarnybos, 2016 m. rudenį atlikusios Pareiškėjo patikrinimą, jokių pažeidimų nenustatė.

Pasak Pareiškėjos, publikacijoje paskleisti tikrovės neatitinkantys ir gerą jos vardą žeminantys teiginiai: „<...>Anot jos, trys gyventojų lovos buvo laikomos koridoriuje, o keturviečiuose kambariuose dažnai glausdavosi po penkis senolius.“; „Įstaigos patikrinimų metu K. J. (eina direktorės pavaduotojo pareigas, direktorė – jo žmona), pasak V. P., pažeidimus laikinai užmaskuodavo <...>“. Patikrinimų metu tokie faktai nenustatyti. Žurnalistė paskleidė Pareiškėją diskredituojančią, neatitinkančią tikrovės informaciją.

Skunde Pareiškėja taip pat nurodo, jog publikacijos pastraipos „Vertina kaip keršto akciją“ teiginiai: „<...> Kaip prisipažino V. P., po naktinio budėjimo darbuotojai ne visada sulaukdavo laisvos dienos, o kai sausį moteris išvydo grafiką, kuriame numatyta dvylika iš eilės darbo dienų, nusprendė nebetylėti. Apie tai sužinojęs J. įpyko. Ėmė ieškoti priekabių <...>“; „<...> Po jos iš darbo, moters teigimu, išėjo dar septyni darbuotojai <...>“ – neatitinka tikrovės ir jais yra kenkiama bendrovės reputacijai. Skleidžiama informacija neparemta jokiais faktais. Darbo inspekcija, atlikusi patikrinimą, tokių pažeidimų nenustatė, o pati darbuotoja V. P. į Pareiškėją nesikreipė dėl netinkamo darbo grafiko.

Pastraipos teiginiai: „<...> Tai – akivaizdus susidorojimas su darbuotoju, pasinaudojant savo, kaip darbdavio, stipresne pozicija. Iš darbo išėinančio asmens atleidimą galima vertinti tik kaip keršto akciją. Nebent „Senelių rojus“ vadovai neinformuoti, kad baudžiava Lietuvoje panaikinta <...>“ – neatitinka tikrovės. Pareiškėja pažymėjo, jog teismas, priimdamas sprendimą, pripažino V. P. atleidimą teisėtu ir pagrįstu, o šie Publikacijos teiginiai kenkia Pareiškėjos dalykinei reputacijai. Skunde nurodoma, jog viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas), publikacijoje skleisdamas tikrovės neatitinkančią, vieno asmens pateiktą informaciją, pateikia iškraipytą situaciją ir siekia sudaryti visuomenėje neigiamą

nuomonę apie Pareiškėją.

Pastraipos pavadinimas „Baudė darbo inspekcija“ ir teiginys „<...> darbdaviui taikytos administracinio poveikio priemonės <...>“ – neatitinka tikrovės, nes įmonė nebuvo bausta darbo inspekcijos, jai nebuvo taikytos administracinio poveikio priemonės, todėl tuo kenkiama Pareiškėjos dalykinei reputacijai.

Publikacijos pastraipos pavadinime: „Vadovas teistas dėl sukčiavimo“ paskleista tikrovės neatitinkanti, melaginga informacija, nes Pareiškėjos direktorė K. J. nėra teista, todėl šis teiginys kenkia Pareiškėjos dalykinei reputacijai.

Skunde nurodoma, jog publikacijos teiginyje: „15min primena, jog K. J., kuris eina „Senelių rojus“ direktoriaus pavaduotojo pareigas, bet, kaip teigia V.P., iš tiesų vadovauja įstaigai.<...>“ – paskelbta iškreipta informacija, nes K. J. nėra nei pavaduotojas, nei vadovauja įmonei. Šie teiginiai, Pareiškėjos teigimu, kenkia dalykinei reputacijai. Taip pat tikrovės neatitinka teiginys: „<...> 2011 m. Molėtų rajono apylinkės teismo <...> buvo pripažintas kaltu“ nes šis teismo sprendimas buvo panaikintas Vilniaus apygardos teisme 2011 m. kaip šališkas. Pareiškėjos manymu, šis teiginys kenkia privataus fizinio asmens ir jos dalykinei reputacijai.

Skunde taip pat pažymima, jog neatitinka tikrovės publikacijos teiginiai: “<...> Jau teistas už sukčiavimus K.J. pareigūnų atleidimo nesulaukė ir toliau buvo traukiamas atsakomybėn už nuo 2000 m. vykdytų nusikalstamų veikų virtinę. Pastarąjį kartą kriminalinės policijos biuro pareigūnai baigė ikiteisminį tyrimą ir į teismą perdavė bylą dėl sukčiavimo stambiu mastu įtariamo K. J. 2014 m. spalį. Vyras kaltintas laikotarpiu nuo 2000 m. iki 2004 m. neatsiskaitęs su Lietuvos pervežimų įmonėmis už suteiktas paslaugas. Paslaugų suma siekė beveik 280 000 Lt. Žala padaryta 13 Lietuvos bendrovių bei 2 užsienio kompanijoms, veikiančioms Rusijoje ir Lenkijoje.“; „<...> 2013 m. Širvintų rajono apylinkės teismo ir 2014 m. pradžioje Vilniaus apygardos teismo sprendimais buvo pripažintas kaltu nuo 2003 m. sausio iki 2003 m. gegužės įvykdęs 23 nusikaltimus – sukčiavimu, apgaule savo ir kitų asmenų naudai įgijęs 1 267 621 Lt vertės svetimą turtą.“ – neatitinka tikrovės ir kenkia Pareiškėjos dalykinei reputacijai, kadangi buvo paskelbti nepatikrinti, faktais nepagrįsti kaltinimai darbuotojui, siekiant susieti šią informaciją su Pareiškėja ir pakenkti jos dalykinei reputacijai.

Publikacijoje paviešinta privačios valdos nuotrauka, kuri yra nepilnamečių vaikų K. ir K. J. (direktorės K. J. ir darbuotojo K. J. vaikai) gyvenamoji vieta. Be to, buvo paviešinta privataus asmens K. J. fotonuotrauka, daryta be jo sutikimo. Anot Pareiškėjos, publikacija pakenkė nepilnamečių vaikų interesams, jiems sukėlė sielvartą ir baimę. Skunde nurodoma, jog viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas), neigiamai kritikuodamas K. J. nesuteikė galimybės jam paaiškinti, patikslinti, paneigti informaciją, visa tai aprašė šališkai. Šį darbuotoją susiejo su Pareiškėja, publikacijoje buvo pateikta tendencinga informacija apie Pareiškėją, K. J. ir K. J., tuo buvo padaryta nepataisoma žala šiems asmenims ir nepilnamečiams K. ir K. J. vaikams.

Pareiškėja žurnalistų etikos inspektoriaus prašo atlikus tyrimą ir nustatčius pažeidimus įspėti UAB „15min“ dėl teisės aktų pažeidimų, įstatymų nustatyta tvarka priimtą sprendimą paskelbti viešai Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybos internetiniame puslapyje, įpareigoti UAB „15min“ paneigti ir pašalinti publikaciją iš www.15min.lt portalo, rezoliucinę sprendimo dalį nedelsiant paskelbti savo valdomoje visuomenės informavimo priemonėje.

Siekdamas objektyvaus ir visapusiško tyrimo, žurnalistų etikos inspektorius kreipėsi į viešosios informacijos rengėją (skleidėją) UAB „15min“, prašydamas pateikti paaiškinimus dėl Pareiškėjos skunde išdėstytų aplinkybių.

Paaiškinimus žurnalistų etikos inspektoriumi pateikė viešosios informacijos rengėjo (skleidėjo) UAB „15min“ vyriausiasis redaktorius R. C. , kuris prašo Pareiškėjos skundą pripažinti nepagrįstu.

Paaiškinimuose nurodoma, jog ginčo publikacija, priešingai nei teigia Pareiškėja, nėra šmeižiančio, tikrovės neatitinkančio ir įžeidžiančio pobūdžio. Žurnalistė buvusios darbuotojos V. P.

pateiktus faktus tikrino bendraudama su valstybinėmis institucijomis, Pareiškėjos direktore K. J., būtent jos pageidavimu, aiškinosi V. P. praeitį kitose darbovietėse. Pareiškėjai buvo suteiktos visos galimybės atsakyti į V. P. reiškiamus kaltinimus, paaiškinti jos pasakojime nurodytas aplinkybes ir, jeigu tai netiesa, jas paneigti ir pateikti tai įrodančius faktus. K. J., kiek norėjo, tiek šia savo teise ir galimybe pasinaudojo bei nereiškė jokių pretenzijų dėl to, jog jos žodžiai neva buvo iškraipyti ar neteisingai suprasti.

Pažymėjo, jog žurnalistė taip pat bandė bendrauti ir su K. J., bet jis pats atsisakė tai daryti. K. J. piktinasi, kad UAB „15min“ pažeidžia jos ir jos vyro teisę į privataus gyvenimo apsaugą ir atvaizdą, nes aprašė ir fotografavo vietą, kurioje ji gyvena su šeima. Tačiau pati K. J. pripažįsta skunde, kad gyvena tik dalyje namo, o kitoje namo dalyje veikia aprašyti senelių namai „Senelių rojus“. Teritorijoje gyvenamoji ir viešosios įstaigos dalys niekaip nepažymėtos ir neatskirtos. UAB „15min“ publikacijose niekur neužsimenama, kad šioje teritorijoje gyvena J. šeima.

Paaiškinimuose nurodoma, jog publikacijoje kalbama apie pažeidimus senelių namuose, apie tai, kad jie net veikė be licencijos. Visuomenė, o ypač tie jos nariai, kurie savo senus, negalinčius pasirūpinti savimi artimuosius, atiduoda į netinkamai tvarkomus senelių namus ir dar už tai moka pinigų, turi teisę žinoti, kas juose vyksta iš tiesų. Publikacijoje yra pateikiamas buvusios senelių namų darbuotojos V. P. liudijimas, ką ji patyrė dirbdama senelių namuose, kuriems faktiškai vadovavo K. J., o direktorė yra K. J. Žurnalistė buvusios darbuotojos teiginius tikrino valstybinėse institucijose. Paaiškėjo, kad didelė dalis darbuotojos nurodytų pažeidimų buvo, dėl to įstaiga buvo ne kartą bausta, buvo net atimta jos licencija.

Viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas) paaiškinimuose pažymėjo, kad visi publikacijoje vartojami teiginiai yra pagrįsti faktais ir buvusios „Senelių rojus“ darbuotojos V. P. liudijimais. Anot R. C., publikacijos pavadinimas yra atitinkantis publikacijos visumą, jame koncentruotai pateikiama dėstomų faktų ir aplinkybių visuma.

Išnagrinėjęs Pareiškėjos skundą, atlikęs tyrimą Visuomenės informavimo įstatymo (toliau – VII) nuostatų laikymosi požiūriu ir įvertinęs skundo tyrimo metu surinktą medžiagą, žurnalistų etikos inspektorius

n u s t a t ė :

Pareiškėja kreipėsi dėl publikacijoje „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklojo, kas dedasi įstaigos viduje“ (www.15min.lt, 2016-11-29) paskelbtos informacijos, kuri galimai pažeidžia jos dalykinę reputaciją ir darbuotojų teisę į privataus gyvenimo apsaugą ir kenkia darbuotojų nepilnamečių vaikų interesams

Teisė turėti savo įsitikinimus ir juos laisvai reikšti nėra absoliuti, ji nesuderinama su asmenį žeidžiančios, žeminančios informacijos ar dezinformacijos skleidimu. Juridinio asmens dalykinė reputacija, kaip ir fizinio asmens garbė ir orumas, visuomenės informavimo priemonėse ginami tais atvejais, kai nustatoma šių faktų visuma: 1) žinių paskleidimo faktas; 2) faktas, jog paskleistos žinios apie pareiškėją; 3) faktas, jog paskleistos žinios yra žeminančio pobūdžio; 4) faktas, jog paskleistos žinios neatitinka tikrovės. Pažymėtina, kad asmens garbės ir orumo, juridinio asmens dalykinės reputacijos gynimas yra siejamas ne tik su tikrovės neatitinkančių ir žeminančių žinių, bet ir nuomonių, kritikos ar kitokių subjektyvių įsitikinimų skleidimu. Pastaruoju atveju turi būti nustatyta, jog subjektyvaus pobūdžio teiginiai nepagrįsti ir neobjektyvūs, paskleisti nesąžiningai. Kadangi žinios ir nuomonės atskyrimas yra reikšmingas paskleistos informacijos turinio teisiniam įvertinimui, nagrinėjamu atveju taip pat svarbu nustatyti, ar skundžiamoje publikacijoje buvo paskleistos žinios, ar nuomonės.

Pagal VII 2 straipsnio 86 dalį žinia – tai visuomenės informavimo priemonėse skelbiamas faktas ar tikri (teisingi) duomenys; pagal šio straipsnio 36 dalį, nuomonė – tai visuomenės informavimo priemonėse skelbiamas požiūris, nusimanymas, nuovoka, supratimas, mintys arba komentarai apie bendro pobūdžio idėjas, faktų ir duomenų, reiškinių ar įvykių vertinimai, išvados ar pastabos apie žinias,

susijusias su tikrais įvykiais. Nuomonė gali remtis faktais, pagrįstais argumentais ir paprastai ji yra subjektyvi, todėl jai netaikomi tiesos ir tikslumo kriterijai, tačiau ji turi būti reiškiamas sąžiningai ir etiškai, sąmoningai nenuslepiančios ir neiškreipiančios faktų ir duomenų.

Žeminančia laikytina tikrovės neatitinkanti informacija, kuri įstatymo, moralės, paprotinių normų laikymosi požiūriu pažeidžia garbę ir orumą (gerą vardą), kenkia juridinio asmens dalykinei reputacijai. Tai klaidinga ir asmenį diskredituojanti informacija, kurioje teigiama apie asmens padarytą teisės, moralės ar paprotinių normų pažeidimą, negarbingą poelgį, netinkamą elgesį, nesąžiningą gamybinę – ūkinę, komercinę veiklą ir pan. Be to, paskleistos informacijos žeminantis pobūdis nėra nustatinėjamas, kai žodis ar jų junginiai yra akivaizdžiai žeminantys.

Darant išvadą dėl paskleistos informacijos pobūdžio, būtina atsižvelgti į visą kontekstą, kuriame ji pateikta, informacijos pateikimo konstrukciją, pagal kurią sprendžiama, ar autorius teikia informaciją apie su asmeniu susijusį faktą kaip nors teigdamas, nurodydamas, ar pateikia savo tam tikrų duomenų subjektyvų vertinimą, kaip jis supranta teikiamus duomenis. Nuomonės ir faktus galima atskirti nustatčius, ar sakiniai suformuluoti kaip teigimas, ar kaip pasiūlymas, dvejonė, abejonė, klausimas, ar dar kitokia forma (žr. *Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (toliau – LAT) 2015-01-27 nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-1-219/2015*). EŽTT yra pasisakęs, jog teismas turi nagrinėti publikaciją ne tik atsižvelgdamas į skundžiamus teiginius, tačiau ir į visą kontekstą, kuriame buvo parengta publikacija (žr. *EŽTT 1986-07-08 sprendimas byloje Lingens prieš Austriją*). Tokią pačią praktiką formuoja ir Lietuvos teismai bei žurnalistų etikos inspektorius. Prieš nagrinėjant skunde Pareiškėjos ginčijamus teiginius, būtina apžvelgti visą kontekstą, kuriame buvo pateikta publikacija.

VšĮ „Senelių rojus“ yra taikomas Lietuvos Respublikos viešųjų įstaigų įstatymas. Šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalis nustato, kad viešoji įstaiga – tai pagal šį ir kitus įstatymus įsteigtas pelno nesiekiantis ribotos civilinės atsakomybės viešasis juridinis asmuo, kurio tikslas – tenkinti viešuosius interesus vykdant švietimo, mokymo ir mokslinę, kultūrinę, sveikatos priežiūros, aplinkos apsaugos, sporto plėtojimo, socialinės ar teisinės pagalbos teikimo, taip pat kitokią visuomenei naudingą veiklą. Civilinio kodekso 2.34 straipsnio 2 dalyje nurodoma, jog viešieji juridiniai asmenys yra valstybės ar savivaldybės, jų institucijų arba kitų asmenų, nesiekiančių naudoti sau, įsteigti juridiniai asmenys, kurių tikslas – tenkinti viešuosius interesus (valstybės ir savivaldybės įmonės, valstybės ir savivaldybės įstaigos, viešosios įstaigos, religinės bendruomenės ir t. t.). Taigi VšĮ „Senelių rojus“ yra viešasis juridinis asmuo, kuris teikia bendrąsias ir specialiąsias socialines paslaugas, t. y. teikia stacionarias globos ir slaugos paslaugas pagyvenusiems ir neįgaliems žmonėms.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas formuojamoje teismų praktikoje yra nurodęs, kad viešasis asmuo (taip pat ir viešasis juridinis asmuo), nesinaudoja tokiu pat dalykinės reputacijos gynimu kaip privatus asmuo. Viešojo asmens kritika, kad ir kokia kandi ar griežta būtų, yra leistina. Tai reiškia, jog viešasis asmuo turėtų būti nuosaikesnis jo atžvilgiu reiškiamai kritikai, toleruoti neesminius jo atžvilgiu skelbiamos informacijos netikslumus. Tačiau viešasis asmuo taip pat turi teisę į dalykinės reputacijos, garbės ir orumo gynimą.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėja tenkina viešuosius interesus, vertinant apie ją paskelbtą informaciją būtina nustatyti, ar viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas), skelbdamas informaciją apie Pareiškėją ir jos veiklą, sąžiningai informavo visuomenę, neperžengė teisės skleisti informaciją ribų. Teismų praktikoje nurodoma, jog jeigu asmens saviraiškos laisvės įgyvendinimas susijęs su kitų saugotinų ir visuomenei svarbių vertybių, tokių kaip teisė į sveiką ir saugią aplinką, asmens sveikatą, gynimu, asmens saviraiškos laisvės ribos turi būti kuo platesnės. Asmens teisė į sveikatos apsaugą ir saugią aplinką tiesiogiai garantuota Lietuvos Respublikos Konstitucijos 53 straipsnio normose (žr. *LAT 2010-11-09 nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-441/2010*).

Pareiškėja skunde nurodo, jog publikacijos pavadinimas „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklojo, kas dedasi įstaigos viduje“ yra klaidinantis ir formuoja neigiamą nuomonę apie

Pareiškėja. O paantraštėje pateikti teiginiai: „<...> Plyšus kantrybei dėl išnaudojimo Kauno rajono VšĮ „Senelių rojus“, kaunietė V. P. nusprendė išeiti iš darbo. Tačiau vietoj draugiško atsisveikinimo ji tikina sulaukusi darbdavio keršto <...>“, „Paaiškėjo, jog ši įstaiga apskritai neturėjo teisės verstis senelių slauga.“ – iškraipo faktus. Publikacijos pavadinimas (antraštė) ir paantraštė savo bendrine prasme yra įžanginė jos dalis, kuria siekiama anonsuoti visą publikaciją, sudominti skaitytoją ir perteikti jos esmę. Ginčo publikacijoje pateikiamas buvusios VšĮ „Senelių rojus“ darbuotojos V. P. liudijimas (nuomonė), informacija apie įstaigą ir darbo sąlygas joje. Taip pat informuojama, jog VšĮ „Senelių rojus“ turėjo problemų su Valstybine akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Socialinės apsaugos ministerijos (toliau – Akreditavimo tarnyba), Valstybine darbo inspekcija, be to, pažymima, jog įstaigai buvo sustabdyta licencija ir kita. Informacija, jog VšĮ „Senelių rojus“ buvo sustabdyta licencija yra teisinga. Remiantis Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teikiama informacija, kad VšĮ „Senelių rojus“ licencija – „Institucinė socialinė globa (ilgalaikė, trumpalaikė) senyvo amžiaus asmenims“ buvo sustabdyta nuo 2015-12-01 iki 2016-06-01. Publikacijoje yra nurodoma: „Tuomet, kai V. P. dirbo šioje įstaigoje, jos licencija buvo sustabdyta“. V. P. iš VšĮ „Senelių rojus“ buvo atleista 2016-04-18 direktoriaus įsakymu Nr. 65. Taigi publikacijos paantraštėje pateikiama informacija yra teisinga.

Pažymėtina, jog tam tikras hiperbolizavimas, ironizavimas, siekiant sleisti informaciją ir idėjas viešosios informacijos rengėjams (skleidėjams) yra leistinas. Atsižvelgiant į tai, jog publikacijoje yra pateikiamas viešosios įstaigos buvusios darbuotojos liudijimas apie darbo sąlygas, viešosios informacijos rengėjams (skleidėjams) suteiktą teisę perteikti informaciją hiperbolizuotai, Pareiškėjos dalykinės reputacijos pažeidimas dėl antraštėje ir paantraštėje skleidžiamos informacijos nenustatytinas.

Pareiškėja skunde nurodo, jog teiginys (pažymėtas kursyvu): „V. P. pagalbine darbuotoja „Senelių rojus“ dirbo nuo 2015 m. rugpjūčio iki 2016 m. vasario. *Per tą laiką moteris užfiksavo ne vieną darbo organizavimo bei elgesio su slaugos namų gyventojais pažeidimą.* Kol vieną dieną jos kantrybė trūko.“ – neatitinka tikrovės ir kenkia Pareiškėjos reputacijai. Šiame teiginyje viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas) perteikia toliau publikacijoje dėstomą V. P. nuomonę ir iš valstybinių įstaigų gautą informaciją. Šis teiginys vertintinas kaip skleidžiama žinia. Kaip jau nurodyta šiame sprendime, Pareiškėjos licencija teikti institucinę socialinę globą (ilgalaikę, trumpalaikę) senyvo amžiaus asmenims buvo sustabdyta. Vadovaujantis Visuomenės sveikatos priežiūros veiklos licencijavimo nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. spalio 1 d. įsakymu Nr. V-868 „Dėl Visuomenės sveikatos priežiūros veiklos licencijavimo nuostatų patvirtinimo“ licencijos galiojimas sustabdomas jei: licencijos turėtojas raštu prašo sustabdyti licencijos galiojimą; licencijos turėtojas nesilaiko licencijuojamos veiklos sąlygų, pažeidžia įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su licencijuojama veikla, reikalavimus. Pareiškėjos veiklos licencija buvo sustabdyta dėl nustatytų įstatymo pažeidimų, taigi viešosios informacijos rengėjo (skleidėjo) skleidžiama žinia yra teisinga.

Skunde nurodoma, jog teiginiai: „<...> Tekdavo dirbti darbus, kurių, kaip nekvalifikuota darbuotoja, negalėjau dirbti: perrišdavau žaizdas, dalindavau senoliams vaistus, o tai galėdavo daryti tik bendrosios praktikos slaugytoja, kuri per abu įstaigos padalinius – Vaišvydavoje ir Amaliuose – buvo tik viena <...>“; „Be to, įstaiga neturėjo procedūrinio kabineto – vaistai buvo laikomi spintelėje po televizoriumi, o ir pietų pertraukai skirtą valandą atskaitydavo – niekur neišėidavau, nes viena dirbdavau, – problemas ėmė dėstyti moteris“; „<...> kurių norma nuolat buvo viršijama (vietoj 45 gyveno 51), suduoti jiems vaistus<...> bet ir išplauti kambarius, palovius, išvalyti spinteles. Ir visa tai buvo daroma tuomet, kai senoliai bandydavo užmigti. <...> „Valymui visad trūkdavo švarių skudurų, cheminių medžiagų, o pirštines dienai teduodavo vienas. Su tomis pačiomis ir užpakalius valyk, ir sumuštinis tepk, ir kambarius plauk. Tekdavo skolintis, pirkti iš savų pinigų. Beje, pačios virdavome <...>“. „<...> lifto niekas neįrengė. Nežinau, kas dėtusi kilus gaisrui. Neišmesti juk žmonių pro langą“; „<...> Anot jos, trys gyventojų lovos buvo laikomos koridoriuje, o keturviečiuose kambariuose dažnai glausdavosi po

penkis senolius.“; „Įstaigos patikrinimų metu K. J. (eina direktorės pavaduotojo pareigas, direktorė – jo žmona), pasak V. P., pažeidimus laikinai užmaskuodavo <...>“; „<...> Kaip prisipažino V.P., po naktinio budėjimo darbuotojai ne visada sulaukdavo laisvos dienos, o kai sausį moteris išvydo grafiką, kuriame numatyta dvylika iš eilės darbo dienų, nusprendė nebetylėti. Apie tai sužinojęs J. įpyko. Ėmė ieškoti priekabių <...>“; „<...> Po jos iš darbo, moters teigimu, išėjo dar septyni darbuotojai <...>“ – neatitinka tikrovės ir jais yra kenkiama įstaigos reputacijai. Skleidžiama informacija neparemta jokiais faktais.

Vertinant šiuos teiginius publikacijos kontekste, akivaizdu, jog juos pateikė buvusi VŠĮ „Senelių rojus“ darbuotoja V. P. Jos teiginiai publikacijoje yra išskirti kabutėmis, po jų nurodoma: „teigė V. P.“, „Kaip prisipažino V. P.“, „konflikto pradžią nupasakojo V. P.“. EŽTT praktikoje yra aiškiai išskiriami atvejai, kuomet atitinkamas subjektas ne pats yra vertinamų pastebėjimų autorius, o tik padeda juos paskleisti vykdydamas savo pareigą informuoti visuomenę. Tokiais atvejais, EŽTT manymu, žurnalistų baudimas už pareiškimų, kuriuos padarė kiti asmenys, pavyzdžiui, interviu metu, skleidimą, rimtai apribotų žiniasklaidos vaidmenį diskutuojant visuomenei svarbiais klausimais, todėl toks baudimas negalimas, nebent tam būtų ypatingai svarios priežastys (žr. *EŽTT 1998-09-23 sprendimo Jersild prieš Daniją 31, 35 punktus*). Tačiau viešosios informacijos rengėjai ir (ar) skleidėjai privalo būti objektyvūs ir nešališki, pateikti kuo daugiau nuomonių ginčytiniais politikos, ekonomikos ir kitais visuomenės gyvenimo klausimais (VIĮ 22 straipsnio 11 dalies 2 punktas). Ginčo publikacijoje yra pateiktas Pareiškėjos vadovės K. J. komentaras, apklausti buvę V. P. darbdaviai, kurie nurodė, jog ji iš buvusių darbuotojų išėjo su konfliktais. Taip pat publikacijoje yra pateikiami priežiūros institucijų atstovų komentarai, kuriuose nurodoma, jog dėl Pareiškėjos veiklos buvo atliekami tyrimai, nustatyta keletas pažeidimų. Viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas) atliko savo pareigą ir pateikė informaciją iš skirtingų šaltinių, taip suteikdamas teisę informacijos gavėjams susidaryti savo nuomonę apie publikacijoje nurodomą situaciją. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Pareiškėjos, kaip viešojo juridinio asmens, kuris teikia sveikatos paslaugas visuomenei, statusą, viešosios informacijos rengėjo (skleidėjo) tikslą atskleisti visuomenei aktualią temą, nėra pagrindo nustatyti, kad paskleidžiant ginčo teiginius būtų pakenkta Pareiškėjos dalykinei reputacijai.

Pažymėtina, jog Kauno apylinkės teismas 2016-12-12 priimtame sprendime civilinėje byloje Nr. e2-14629-920/2016 nustatė, jog 2016-04-18 VŠĮ „Senelių rojus“ direktoriaus įsakymas Nr. 65 dėl V. P. atleidimo yra teisėtas ir pagrįstas. Teismas V. P. iš Pareiškėjos priteisė 152,29 Eur darbo užmokesčio priedo. 2017-05-24 Kauno apygardos teismas nutartimi civilinėje byloje Nr. e2A-909-638/2017 Kauno apylinkės teismo sprendimą paliko nepakeistą. Ginčo publikacija buvo paskelbta 2016-11-29, todėl ši informacija viešosios informacijos rengėjui (skleidėjui) negalėjo būti žinoma. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad publikacija yra prieinama internete, viešosios informacijos rengėjui (skleidėjui) **rekomenduotina, vadovaujantis objektyvumo ir nešališkumo principais, ją papildyti nurodant priimtus teismų sprendimus.**

Pareiškėja teigia, jog ginčo teiginys: „<...> Tai – akivaizdus susidorojimas su darbuotoju, pasinaudojant savo, kaip darbdavio, stipresne pozicija. Iš darbo išėinančio asmens atleidimą galima vertinti tik kaip keršto akciją. Nebent „Senelių rojus“ vadovai neinformuoti, kad baudžiava Lietuvoje panaikinta <...>“ – neatitinka tikrovės. Šis teiginys yra Lietuvos profesinės sąjungos „Sandrauga“ pirmininko K. J. nuomonė. Publikacijoje ji aiškiai išskirta kabutėmis, o po ja yra pažymėta „ironizavo V. P. ginančios <...>“. Be to, ši K. J. nuomonė turi faktinį pagrindą. Remiantis 2017-05-24 Kauno apygardos teismo nutartyje civilinėje byloje Nr. e2a-909-638/2017 nustatytais faktais: V. P. 2016-03-15 Pareiškėjai išreiškė valią nutraukti darbo santykius pagal Darbo kodekso (galiojusio iki 2017-07-01) 127 straipsnio 2 dalį: darbuotojas turi teisę nutraukti neterminuotą, taip pat ir terminuotą darbo sutartį iki jos termino pabaigos, apie tai raštu įspėjęs darbdavį ne vėliau kaip prieš tris darbo dienas nuo prašymo padavimo dienos, jeigu reikalavimas nutraukti darbo sutartį pagrįstas darbuotojo liga ar neįgalumu, trukdančiu tinkamai atlikti darbą, arba kitomis svarbiomis priežastimis, nustatytomis kolektyvinėje

sutartyje, arba jeigu darbdavys nevykdo įsipareigojimų pagal darbo sutartį, pažeidžia įstatymus ar kolektyvinę sutartį. Tačiau Pareiškėja, V. P. prašymą grąžino nesvarstyta, kadangi ji nenurodė svarbių priežasčių dėl kurių nori nutraukti darbo santykius. 2016 m. kovo 30 d. V. P., atsižvelgdama į nepilną darbo užmokesčio mokėjimą ir darbo organizavimo pažeidimus, nustatytus kompetentingų viešojo administravimo institucijų, atsakovui įteikė papildytą reikalavimą dėl darbo sutarties nutraukimo. 2016 m. balandžio 6 d. atsakovas raštu Nr. 2016/26 nurodė, kad jam vis dar trūksta informacijos dėl darbo sutarties nutraukimo, todėl pakartotinai V. P. pareiškimas grąžintas kaip nesvarstytas. Vėliau V. P. buvo skirta keletas drausminių nuobaudų ir VŠĮ „Senelių rojus“ direktorė 2016 m. balandžio 18 d. įsakymu Nr. 65 atleido V. P. iš darbo, vadovaujantis Darbo kodekso 136 straipsnio 3 dalies 1 punktu (Darbdavys turi teisę nutraukti darbo sutartį apie tai iš anksto neįspėjęs darbuotojo, kai darbuotojas nerūpestingai atlieka darbo pareigas ar kitaip pažeidžia darbo drausmę, jei prieš tai jam nors kartą per paskutinius dvylika mėnesių buvo taikytos drausminės nuobaudos) nuo 2016 m. balandžio 18 d. Nors teismai V. P. atleidimą pripažino teisėtu ir pagrįstu, esamos faktinės aplinkybės V. P. atstovui teisme K. J. suteikė pagrindą susidaryti Pareiškėjos ginčijamai nuomonei ir tokiu būdu išreikšti kritišką požiūrį į V. P. atleidimo iš darbo procedūrą. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, K. J. nuomonė turi faktinį pagrindą, todėl nėra kenkianti Pareiškėjos dalykinei reputacijai.

Pareiškėja skunde nurodo, jog pastraipos pavadinimas „Baudė darbo inspekcija“ ir teiginys „<...> darbdaviui taikytos administracinio poveikio priemonės <...>“ – neatitinka tikrovės, nes įstaiga nebuvo bausta darbo inspekcijos, jai nebuvo taikytos administracinio poveikio priemonės, todėl kenkiama Pareiškėjos dalykinei reputacijai.

Pastraipos pavadinimas yra skirtas apibūdinti, apie ką bus rašoma pastraipoje (potemėje). Pareiškėjos ginčijamoje pastraipoje viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas) pateikia informaciją, kokie pažeidimai buvo nustatyti įstaigoje. Nurodoma, jog Valstybinė darbo inspekcija tikrino įstaigą bei pateikiamas Valstybinės darbo inspekcijos atstovo Mindaugo Petro Balašaičio komentaras, kuriame nurodoma, jog „<...> trečiasis [skundas] – dėl darbo ir poilsio laiko – iš dalies pasitvirtino, *darbdaviui taikytos administracinio poveikio priemonės*“. 2016-12-12 Kauno apylinkės teismo sprendime civilinėje byloje Nr. e2-14629-920/2016 nurodoma, jog Lietuvos Respublikos Valstybinės darbo inspekcijos vyriausioji darbo inspektorė konstatavo, kad įstaigoje nėra laikomasi Lietuvos Respublikos darbo kodekso 158 straipsnio, reglamentuojančio pertraukas pailsėti ir pavalgyti; nustatė darbuotojų saugą ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus – slaugytojų, slaugytojų padėjėjų, pagalbinių darbuotojų, valytojų darbo vietose neįvertinti visi galimi profesinės rizikos veiksniai, nepriimti sprendimai dėl rizikos priimtimumo ir prevencinių priemonių taikymo. Remiantis šia informacija, viešosios informacijos rengėjo (skleidėjo) pastraipos pavadinime ir Mindaugo Petro Balašaičio komentare pateikiama informacija atitinka tikrovę. Be to, atsižvelgiant į viešosios informacijos rengėjams (skleidėjams) suteikiamą hiperbolizavimo teisę ir aplinkybę, jog Pareiškėja yra viešasis juridinis asmuo, jos reputacijos pažeidimas nenustatytas.

Skunde nurodoma, jog publikacijos pastraipos pavadinime: „Vadovas teistas dėl sukčiavimo“ ir teiginys: „15min primena, jog K. J., kuris eina „Senelių rojus“ direktoriaus pavaduotojo pareigas, bet, kaip teigia V. P., iš tiesų vadovauja įstaigai.<...>“ – paskleista tikrovės neatitinkanti, melaginga informacija, nes Pareiškėjos direktorė K. J. nėra teista, o K. J. nėra nei pavaduotojas, nei vadovauja įmonei. Viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas) paaiškinimuose nurodė, jog pastraipos pavadinimas atitinka tikrovę, nes kalbama ne apie K. J., o apie jos vyrą, direktoriaus pavaduotoją, faktiškai vadovaujantį senelių namams K. J., kuris yra teistas už sukčiavimą.

Ginčijami teiginiai vertintintini kaip skleidžiama žinia, kadangi juose yra pateikiami faktiniai duomenys. 2017-07-21 žurnalistų etikos inspektorė sprendime SPR-79 „Dėl publikacijoje „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklojo, kas dedasi įstaigos viduje“ (www.15min.lt, 2016-11-29) paskelbtos informacijos“ nustatė, jog K. J. VŠĮ „Senelių rojus“ dirba socialinio darbuotojo

padėjėju bei 2014 m. vasario 10 d. Vilniaus apygardos teismo nutartimi pripažintas kaltu dėl sukčiavimo. Viešosios informacijos rengėjo (skleidėjo) teiginiuose „Vadovas teistas dėl sukčiavimo“ ir „15min primena, jog K. J., kuris eina „Senelių rojus“ direktoriaus pavaduotojo pareigas, bet, kaip teigia V. P., iš tiesų vadovauja įstaigai.<...>“ pateikiama neteisinga informacija, kadangi K. J. nėra VŠĮ „Senelių rojus“ vadovas, o šios įstaigos vadovė K. J. nėra teista dėl sukčiavimo.

Skelbiama informacija turi būti vertinama visame publikacijos kontekste, o ne atsietai. Iš publikacijos konteksto akivaizdu, jog pastraipos pavadinimu „Vadovas teistas dėl sukčiavimo“ akcentuojama ne Pareiškėjos atstovė K. J., o Pareiškėjos darbuotojas K. J. Pareiškėjos ginčijamoje potemėje „Vadovas teistas dėl sukčiavimo“ aprašomi teismų priimti nuosprendžiai ir kiti baudžiamieji procesai susiję būtent su K. J. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, jog ginčijami teiginiai yra neteisingi, tačiau Pareiškėjos, kaip viešojo juridinio asmens, dalykinei reputacijai jie nekenkia. Viešosios informacijos rengėjas (skleidėjas), pateikdamas neteisingą informaciją pažeidė pagrindinius visuomenės informavimo principus – viešąją informaciją visuomenės informavimo priemonėse pateikti teisingai, tiksliai ir nešališkai (VII 3 straipsnio 3 dalis).

Dėl informacijos apie Pareiškėjos darbuotojus

Pareiškėja skunde nurodė, jog neatitinka tikrovės publikacijos pastraipoje „Vadovas teistas dėl sukčiavimo“ paskelbti teiginiai: „<...> 2011 m. Molėtų rajono apylinkės teismo <...> buvo pripažintas kaltu.“, „<...> Jau teistas už sukčiavimus K.J. pareigūnų atleidimo nesulaukė ir toliau buvo traukiamas atsakomybėn už nuo 2000 m. vykdytų nusikalstamų veikų virtinę. Pastarąjį kartą kriminalinės policijos biuro pareigūnai baigė ikiteisminį tyrimą ir į teismą perdavė bylą dėl sukčiavimo stambiu mastu įtariamo K. J. 2014 m. spalį. Vyras kaltintas laikotarpiu nuo 2000 m. iki 2004 m. neatsiskaitęs su Lietuvos pervežimų įmonėmis už suteiktas paslaugas. Paslaugų suma siekė beveik 280 000 Lt. Žala padaryta 13 Lietuvos bendrovių bei 2 užsienio kompanijoms, veikiančioms Rusijoje ir Lenkijoje.“; „<...> 2013 m. Širvintų rajono apylinkės teismo ir 2014 m. pradžioje Vilniaus apygardos teismo sprendimais buvo pripažintas kaltu nuo 2003 m. sausio iki 2003 m. gegužės įvykdęs 23 nusikaltimus – sukčiavimu, apgaule savo ir kitų asmenų naudai įgijęs 1 267 621 Lt vertės svetimą turtą.“. Skunde pažymima, jog šie teiginiai kenkia Pareiškėjo dalykinei reputacijai, kadangi buvo paskelbti nepatikrinti, nepagrįsti, faktais neparemti kaltinimai darbuotojui K. J. .

2017-07-21 žurnalistų etikos inspektorė sprendime SPR –79 „Dėl publikacijoje „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklejo, kas dedasi įstaigos viduje“ (www.15min.lt, 2016-11-29) paskelbtos informacijos“ nustatė, kad Pareiškėjos ginčijami teiginiai iš esmės yra teisingi. Be to, informacija pateikiama išskirtinai apie darbuotoją ir jo veikas prieš įsidarbinant VŠĮ „Senelių rojus“ (remiantis VŠĮ „Registrų centras“ duomenimis VŠĮ „Senelių rojus“ įsteigta 2011-03-17, o K. J. kaltinamas dėl veikų, padarytų 2000 – 2004 metais). Ši informacija nėra susijusi su Pareiškėja, kaip juridiniu asmeniu, ir nekenkia jos dalykinei reputacijai.

Skunde taip pat nurodoma, jog publikacijoje pateikta informacija pakenkė Pareiškėjos darbuotojų K. J. ir K. J. nepilnamečių vaikų interesams. 2017-06-08 žurnalistų etikos inspektorė sprendime SPR – 62 ir 2017-07-21 sprendime SPR –79 nurodė, jog publikacijoje skelbiama informacija nekenkia Pareiškėjos darbuotojų K. J. ir K. J. nepilnamečių vaikų interesams, kadangi publikacijos kontekste nėra minimi K. J. ir K. J. nepilnamečiai vaikai, nėra nurodyta, jog VŠĮ „Senelių rojus“ direktorė turi du vaikus, kurie kartu su ja gyvena tame pačiame pastate, kuriame yra minėta viešoji įstaiga. Publikacijoje nėra skleidžiami konkretūs ar bet kokie duomenys apie nepilnamečius vaikus.

Įvertinęs pirmiau aptartus argumentus, vadovaudamasis Visuomenės informavimo įstatymo 49 straipsnio 1 dalimi, 50 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 3 dalies 1 punktu žurnalistų etikos inspektorius

n u s p r e n d ė :

1. Pripažinti Pareiškėjos VŠĮ „Senelių rojus“ skundą dėl publikacijoje „Senelių rojus“ – darbuotojų pragaras: buvusi slaugė išklojo, kas dedasi įstaigos viduje“ (www.15min.lt, 2016-11-29) paskelbtos informacijos iš dalies pagrįstu.

2. Įspėti viešosios informacijos rengėją (skleidėją) – UAB „15min“ dėl Visuomenės informavimo įstatymo 3 straipsnio 3 dalies pažeidimo.

3. Išsiųsti sprendimą Pareiškėjai ir UAB „15min“.

4. Viešai paskelbti sprendimą Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybos interneto svetainėje.

Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimas gali būti skundžiamas teismui per 30 dienų nuo jo paskelbimo (gavimo) dienos.

Žurnalistų etikos inspektoriė

Gražina Ramanauskaitė-Tiumenevienė